

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

AB-II.7821.10.2017.UŁ

Województwo Podlaskie
Kancelaria Wojewody
Kancelaria Ogólna

18.05.2017

Białystok, 15 maja 2017 r.
Kontrowersje

P. A. Garbacz
P. B. Kucharska
EO - publ. BIP

WIOS 18

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*¹, zwanej dalej *k.p.a.*, działając z urzędu, **prostuję oczywistą omyłkę pisarską** zawartą w sentencji własnej decyzji z 11 maja 2017 r. znak: AB-II.7821.10.2017.UŁ, w pierwszym akapicie na pierwszej stronie decyzji,

zastępując zapis:

„Na podstawie art. 138 § 2 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*”

poniższym zapisem:

„Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego*”.

UZASADNIENIE

Wojewoda Podlaski po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego od decyzji Starosty Sokólskiego z 22 lutego 2017 r. Nr 2/2017, znak: OŚA-V.6740.5.5.2016, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej ulicy Nadrzeczej w Sokółce, decyzją z 11 maja 2017 r. znak: AB-II.7821.10.2017.UŁ, utrzymał w mocy w/w decyzję.

W sentencji decyzji tut. organ jako podstawę prawną powołał omyłkowo art. 138 § 2 *k.p.a.*, zamiast art. 138 § 1 pkt 1 *k.p.a.*, stanowiącego o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji przez organ odwoławczy.

W myśl art. 113 § 1 *k.p.a.* organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach. Przepisy prawa nie definiują pojęcia "oczywistej omyłki". W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że oczywistą omyłką stanowi błąd, którego charakter nie budzi wątpliwości w świetle ustalonego stanu faktycznego sprawy lub stanu prawnego. O oczywistej omyłce można mówić również w sytuacji, gdy istnieje sprzeczność między jednym zapisem a pozostałą treścią aktu i materiałem zawartym w aktach sprawy i sprzeczności tej nie można wytłumaczyć inną przyczyną niż błędem. W orzecznictwie i piśmiennictwie powszechnie przyjęta jest teza, że sprostowanie nie może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia (wyrok NSA z 4 maja 1988 r., III SA 1466/87, OSP 1990, z. 11-12, poz. 398, w którym stwierdzono, że nie jest dopuszczalne sprostowanie decyzji, które prowadziłoby do ponownego rozstrzygnięcia sprawy, odmiennego od pierwotnego). Zgodnie z wyrokiem WSA w Krakowie z 14 czerwca 2016 r. o sygn. akt II SA/Kr 386/16

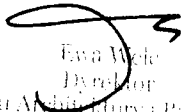
¹ ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.

kwalfikacja charakteru omyłek pisarskich zawsze musi być dokonywana na podstawie konkretnej sprawy. Może bowiem okazać się, że taka sama omyłka pisarska w jednej sprawie może być traktowana jako oczywista omyłka pisarska, a w innej już nie. Poza stwierdzeniem wystąpienia omyłki pisarskiej, organ prostujący taką omyłkę musi także wykazać, że omyłka ta miała charakter oczywisty.

W rozpatrywanej sprawie całe uzasadnienie decyzji Wojewody Podlaskiego z 11 maja 2017 r. stanowi o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji Starosty Sokólskiego o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W decyzji tej brak jest zapisów świadczących o zamiarze uchylenia przez organ odwoławczy decyzji Starosty Sokólskiego i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji na podstawie art. 138 § 2 *k.p.a.* Tut. organ kilkakrotnie użył sformułowań, że decyzja organu I instancji spełnia wymagania przepisów prawa do wydania pozytywnej decyzji oraz o braku podstaw do zakwestionowania decyzji Starosty Sokólskiego z 22 lutego 2017 r. Ponadto Wojewoda Podlaski zawiadomieniem i obwieszczeniem z 11 maja 2017 r. poinformował pozostałe strony postępowania (inne niż Inwestor) o wydaniu decyzji utrzymującej w mocy decyzję Starosty Sokólskiego o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wobec treści decyzji Wojewody Podlaskiego oraz innych dokumentów świadczących niezaprzeczalnie o wydaniu decyzji utrzymującej stwierdzić należy, że wpisanie art. 138 § 2 zamiast art. 138 § 1 pkt 1 *k.p.a.* w decyzji, stanowi oczywistą omyłkę pisarską w rozumieniu art. 113 § 1 *k.p.a.*, a błąd ten wynika wyłącznie z niedokładności redakcyjnej i przeoczenia. Podkreślić również należy, iż na skutek sprostowania powyższej oczywistej omyłki nie dochodzi do zmiany merytorycznej wydanego rozstrzygnięcia. Orzeczenie, poza wspomnianą oczywistą omyłką pisarską, jest bowiem spójne z całą treścią uzasadnienia decyzji.

W związku z powyższym sprostowano omyłkowy zapis.

Na niniejsze postanowienie stronom przysługuje zażalenie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia.

Z op. WOJEWODY PODLASKIEGO

Ewa Wele
Dyrektor
Wydziału Architektury i Budownictwa

Otrzymują:

- 1) Burmistrz Sokółki (4 egz.)
- 2) Józef Rećko
- 3) Paweł Supronik
- 4) Anna Supronik
- 5) Krzysztof Maciej Trochim
- 6) Gmina Sokółka
- 7) Starosta Sokólski (4 egz.)
- 8) a/a

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Sokółce

Odstąpiono od pobrania opłaty skarbowej na podstawie części I ust. 53 pkt 1 wykazu przedmiotów opłaty skarbowej, stawek tej opłaty oraz zwolnień, stanowiącego załącznik do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827, ze zm.).